

og en Beføstning, at man vilde skrækkes tilbage derfor. Det er sølgelig utvivlsomt, at man paa dette Omraade maa give en betydelig længere Frist, og der burde vistnok gives nærmere Regler for, hvorledes Overgangen burde foregaa; men vi skulle ikke gjøre noget Forslag i saa Henseende, da vi betragte det som hørende under Administrationen. Vi skulle kun bemærke, at der i Baiern findes lignende Bestatningsforhold, og at der ved Lov af 25de November 1871 er givet Genstand med Indførelsen paa dette Omraade til 1ste Januar 1878, altsaa i 6 Aar; men dette Tidsrum synes os vel kort, og vi vilde foretrække at udsætte den definitive Omgang til de nye Enheder af denne Art til 1ste Januar 1882.

ad 8. Vi have ved denne Paragraf kun antydnet, at vi anse det for nødvendigt at have en Straffebestemmelse for Overtrædelse af denne Lov, men Ingen af os tiltror sig juridiske Kundskaber nok til at forfatte en definitiv og tilfredsstillende Lovparagraf af denne Art. Vi kunne saaledes ikke vide, om det er nødvendigt at dele den i flere, om de foreslaaede Muligheder ere passende o. s. v.; men overlade det Nærmere til Ministeriets bedre Omsigt. Vi skulle blot tilføje, at det norske Lovudkast indeholder den Bestemmelse, at naar Maal og Væredstaber, som ere ujusterede eller ikke tilbørligt justerede i Overensstemmelse med det metriske System, forefindes i noget offentligt Udsalgsted eller ved Torvehandel, hvor de kunne benyttes, skulle de kasseres til Indtægt for Lusterkassen.

ad 9 have vi Intet at bemærke.

Vi vedlægge en Tabel A over Størrelsen af de nye Enheder, udtrykte ved de gamle, og en anden Tabel B over Størrelsen af de gamle Enheder, udtrykte ved de nye.

H. G. E. Birk. C. Bruun. L. P. Holmblad.
C. Holtén. M. Levy. C. Thune.

Professør Goldings Betænkning.

Naget Undertegnede Golding i det Hele deler den af Flertallet i den foranstaaende Kommissionsbetænkning udtalte Mening om Unsikkerheden af at erholde det metriske, tidelige System for Maal og Vægt indført her i Landet snarest muligt, fordi dette System i Forbindelse med det nye Møntsystem paa mange Maader, men særligt ved alle Omsætningsberegninger, vil kunne medføre væsentlige Fortrin fremfor vort nuværende Maal og Vægtsystem, efterhaanden som Befolkningen bliver fortrolig med det nye System; — skjøndt jeg derhos tillige kan tiltræde den af

Kommissionen udtalte Ansættelse, at Grunden til, at den ved Lov af 19de Februar 1861 paabudte Indførelse af Tidelingen, eller rettere Hundrede- delingen i Vægtsystemet, hidtil er mislykket, til- dels maa søges deri, at Tidelingen kun blev indført ved Vægten, istedetfor ved Vægt, Maal og Mønt i Forening, uagtet den væsentligste Grund dog maaste maa søges i den store Vanskelighed, som Overgangen fra det Gamle til det Nye voldte en Befolkning, som ved idelig Omgang med Størrelserne har faaet en tydelig Opfattelse af deres Værdi; — skjøndt jeg endvidere med Kommissionen maa være enig i, at hvis det blot gjaldt om at faa Tidelingen gennemført saaledes, som det for Landets indre Behov maatte anses tilstrækkeligt, saa vilde det nu, da Tidelingen er indført for Mønt og Vægt, alene være fornødent ogsaa at anvende den paa Maalet, hvor den jo alt findes i det saakaldte Decimalsystem, der deler Foden i 10^{decimal} Tommer, istedetfor i 12^{banne} Tommer, og deler Tommen i 10^{decimal} Linier, istedetfor i 12^{banne} Linier; og skjøndt jeg endelig ogsaa er enig med Kommissionen i den af samme udtalte Mening, at hvis vi kunde indskrænke os hertil, og kunde undlade at tage videre Hensyn til den livligere Handelsforbindelse med Udlandet, som nu finder Sted, saa vilde Tidelingen af Vægt, Maal og Mønt kunne ventes gennemført hos os temmelig let, eller i ethvert Fald uden at møde betydelige Vanskeligheder; — saa har jeg dog ved Sagens Forhandling i vore Møder ikke kunnet blive enig med Flertallet om Indførelsesmaaden, og navnlig har jeg ikke kunnet tiltræde den af Kommissionen udtalte Ansættelse angaaende Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af at tvinge Indførelsen af det metriske System for Maal og Vægt frem ved en Lov, der forbyder Brugen af det nuværende System.

Heri bestaar altsaa den væsentligste Meningsforskjel mellem Kommissionens Flertal og mig; men da dette Punkt har en saadan Betydning, hvad jeg i det følgende skal søge at vise, at Vedtagelsen af Kommissionens Forslag vil komme til at udøve et stort Tryk paa Befolkningen, saa har jeg troet ikke at burde undlade at henlede Opmærksomheden paa Differentpunktet, for at det kan blive taget under fornyet Overveelse paa de Steder, hvor denne Sag vil komme til videre Forhandling.

Det, som ved Gjennemlæsningen af Kommissionens Lovudkast har vaakt saa store Betænk- ligheder hos mig, at jeg har fundet det nødven- digt at gjøre Indsigelse derimod og at fremkomme med det nuværende Ændringsforslag dertil, er som sagt væsentligt de Bestemmelser, som inde- holdes i § 7 af Lovudkastet, og som dels angaa Liden, fra hvilken Salg af de nugældende Maal og Vægte fra Lusterkammeret skal ophøre, dels bestemmer det Dieblit, fra hvilket det ikke mere skal være tilladt at benytte det velbesjendte Maal-